

Duaların Gücü

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 06 Şubat 2025

Düş çekmeceleri saklı sandığımda bense her sanmadığımda bir sandık dolusu anıya d/okunuyorum tadı karamel rengi bedbaht bir hüzne dolanıyorum ve aykırı mizacımla bir ardıç kuşu gibi göğün tefine konup yerin dibine geçiriyorum şiirlerimi.

Sultanıyım hüznün
Kadı kızı olmasam bile adını koyamadığım duyguların
Kaftanıyım
İstimplak edilmiş bir imgenin peşinde
Peyderpey yarıladığım yolun izinde
Zaten tutamaz da beni hiç kimse
Kimsesizliğin dergâhında
Kimyamdan sökün eden moleküllerin
Tozunu alıyorum
Tozu dumana kattığım yılların özleminde
Şimdilerde denk düştüğüm sadece bir toz zerresi
Zerre de umurumda değilken artık yaşamak
Atıl yüreklerin sevgiyi ağırlamadığı kadar da saklı iken bekâreti

Hızmam yokuş aşağı yuvarlanıyor

Hazır ol da geçen ömrün nicedir
Kundaklanıyor
Pışpışladığım acılarım
Kanamalı bir minvalde
Toz konduramadığım kadar tozuma
Tozuttuğumun da garantisidir yazdıklarım
Yaşadığım ne ki yaşın izinde
Harici hercai gölgelerin nezdinde

İçre yolculuk benimkisi
Kâh hümayunu evrenin
Kâh kalburüstü duyguların memleketi
Meylettığım de değil zahir
Melediğim kadar kokusuna doyamadığım annemin silueti
Süt kuzusu sessizlik

Koynumdaki asa
Satanist ruhların v/edası
Aşksa kolladığım
Açtığım kadar kalemin kollarını
Varsın olsun kolluk kuvveti addedilsin
Bir başıma kalmışlığım

Her düş her yemin ve sen...
Mağdur iklimlerin kör beyni körü körüne sevilesi
Sözcükler mağdur iklim şaibeli
Yazın endamı yok artık şehirde
Baharsa başka baharlarda saklı
Kışkışladığım hazan ve hüzün
Gel gör ki kışa düştü yolumuz
Yoldan yola
Baş koyduğumuz dünyanın malı mülkü

Bilemedik renklerin en güzelinin
Sevgi olduğunu dilediğimiz kadar direndik de
Şehir yabancı mevsime
Şairse şehrin şiirin yolcusu
Matbu düşlerden ördüğü bir hırka başucunda asılı
Sandığın tozu

Uçuşan örtünün buruşuk yüzü
En azından tek yüzü var örtünün
Yüzsüzlüğü ile kimse
Ar damarı çatlamış iblisin şerrine
Okunası lanet
Duaların gücünde saklı keramet